

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Lehner Katalin (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Karas Monika (címe) ügyvéd által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és a (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. június 11. napján kelt, 19.P.23.062/2009/3. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + Áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, valamint az Államnak felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az I. rendű alperest az általa szerkesztett ... című napilapban ...-én megjelent „...” című cikkkel kapcsolatos olyan helyreigazítás közlését kérte, melyből kitűnik, hogy a cikkben valótlanul állították, miszerint az ügyben a felperesi tárcsa vezetője egyoldalú és megtévesztő nyilatkozatot tett volna azzal, hogy az igazgatók rendeljenek el tanítási szünetet. Közölni kérte azt is, hogy a tárcsa vezetője a valóságban ilyen tartalmú nyilatkozatot egyáltalán nem tett, hanem kifejezetten kérte az intézmények vezetőit, hogy a szükséges intézkedések megtételével segítsék elő a vizsgák megtartását, továbbá azt is közölni kérte, hogy a felhívás tartalmazta, miszerint a vizsgázók és a szülők mindenképpen szervezzék meg a tanulók vizsgára történő eljutását. Csatolta a cikkben hivatkozott ...-én kiadott felperesi hivatalos közleményt és hangsúlyozta, hogy az ott írottakkal szemben a cikk szerint a minisztérium egyenesen azt javasolta volna, hogy aznap ne legyen

tanítás, illetve tanítási szünetet tartsanak. A II. rendű alperest a perköltségeinek megtérítésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy maga a felperesi közlemény első mondata megtévesztő, ezt a cikk is így minősítette, és ezt a helyzetet interpretálta a szakszervezeti vezető a véleménynyilvánítás alkotmányos keretein belül.

A felperes arra hivatkozott, hogy a sérelmezett közlés véleménynek nem tekinthető, tekintve, hogy épp az ellenkezőjét állítja annak, ami a közleményben szerepel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben találta alaposnak és kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilapban, a ...-én megjelent „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül a következő közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: Lapunk ...-ei számában a „...” című cikkben valótlanul híreszteltük, hogy ... oktatási miniszter olyan ajánlást fogalmazott volna meg, hogy a tervezett sztrájk napjára az igazgatók rendelkezzenek el oktatási szünetet. A valóságban ilyen nyilatkozat nem hangzott el, a tárca azt kérte, hogy az iskolák a szülőkkel összefogva mindent tegyenek meg az írásbeli érettségik lebonyolításáért a sztrájk tervezett idején is.” Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 forint perköltséget, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította. Úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt 21.000 forint illetékből a II. rendű alperes 16.000 forintot köteles az államnak felhívásra megfizetni, míg a fennmaradó 5.000 forint illetéket a felperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az alperes védekezését atekintetben, hogy a nyilatkozó személy a felperesi közleményben szereplő mérlegelési lehetőségekre vonatkozóan fejtette ki az álláspontját, a szövegösszefüggés alapján nem találta megalapozottnak, mert a mérlegelésre vonatkozó javaslatot a cikk összecsúsztatta az érettségik megtartásának lehetőségével. Olyan ugyanis nem tartalmaz a közlemény, hogy a tanítási szünet elrendelése a német nyelvi érettségikkel bármilyen összefüggésben állna, sőt egyértelműen a német érettségi zavartalan lebonyolítására hívta fel az intézményvezetők figyelmét. Az egyértelmű nyilatkozatot megtévesztő miniszteri nyilatkozatnak állítani alappal nem lehet, ezzel kapcsolatban rendelte el az elsőfokú bíróság a helyreigazítást. Való tényként csak annyit tartott szükségesnek rögzíteni, hogy ilyen miniszteri nyilatkozat nem volt, illetve hogy a felhívás az érettségit illetően arra irányult, hogy az iskolák a szülőkkel együtt mindent tegyenek meg az írásbeli érettségi megtartása érdekében. Ezt meghaladóan a való tények közlésére irányuló keresetet elutasította, a perköltségek viseléséről a felperes részleges pernyertességére figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperesek éltek fellebbezéssel, annak megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérve. Érvelésük szerint a bíróság nem foglalkozott a felperes által kifogásolt sajtóközlemény pontos szövegével, az ugyanis

nem tartalmazott egyértelmű utasítást, ajánlást az iskolavezetők részére, hiszen egyfelől a sztrájk miatt elrendelhető tanítási szünetet elemezte, másfelől ennek ellenkezőjét, a vizsgák megtartását szorgalmazta. Ilyen körülmények között a kifogásolt alperesi cikk megalapozottan utalt arra, hogy a tárcavezető egyoldalú és megtévesztő nyilatkozatot adott ki. Azzal érveltek, hogy az „egyoldalú” és „megtévesztő” kifejezések véleményt jelentenek, amellyel kapcsolatban helyreigazításnak nincs helye. A felperes nem teljesen egyértelmű tárcaközleményéből az érintettek annak félreérthetősége miatt olyan tartalmat is kiolvashattak, hogy a minisztériumi irat a tervezett sztrájk napjára - megfelelő körülmények esetén - azt ajánlja az intézményvezetőknek, hogy tanítási szünetet rendeljenek el. Érvelésük szerint iratellenes az az ítéleti érvelés, miszerint olyan javaslatot a minisztériumi közlemény nem tartalmaz, hogy a tanítási szünet elrendelése a német nyelvi érettségikkel bármilyen összefüggésben állna, sőt egyértelmű, hogy a közlemény a német érettségi zavartalan lebonyolítására hívta fel az intézményvezetők figyelmét, ugyanis kifejezetten a német érettségire vonatkozó utalást a tárca közleménye nem tartalmaz, ezért ezt a körülményt az ítélet indokolásában sem lehet szerepeltetni.

Mindezek alapján a helyreigazításra kötelezésüket megalapozatlannak találták, mivel az elsőfokú bíróság a felperesi sajtóközleményt önkényesen értelmezve, abból azt a részt emelte a helyreigazítás szövegébe, melyet a felperes megjelölt, ezzel szemben a nem egyértelmű közleménynek más olvasata is lehetséges, olyan, amelyet a cikkben nyilatkozó szakszervezeti vezető annak tulajdonított.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes sajtóközleménye egyértelműen fogalmazott az iskolai szünet elrendeléséről, illetve az érettségikre történő eljutás kérdésében. Az alperesi cikkel ellentétben nem a miniszter nyilatkozott, hanem a minisztérium adott ki sajtóközleményt. A tárca közleménye egyértelműen elválasztotta a tanítási szünet elrendelésére, illetve az érettségi vizsgákra vonatkozó ajánlásokat és javaslatokat, ezért ezzel kapcsolatban az „egyoldalú” és „megtévesztő” jelzők használatával véleménynyilvánításnak sem lett volna helye. Az elsőfokú ítélet szerinti helyreigazítási szöveg a tényeknek mindenben megfelel.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla arra alapított ítéleti döntésével is egyetértett, kifejezetten a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a következőket:

A Ptk. 79. § (1) bekezdése szerint ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényről közöl híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely

tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

Az alperesi újságban közöltek tartalma eltért a felperesi közleményben foglaltaktól, nem véleményt, hanem tényállítást fogalmazott meg - „... azt ajánlotta, hogy a sztrájk napjára az igazgatók rendelkezzenek el tanítási szünetet” -, olyat, amely a közleményben nem szerepelt és e tényállítás valóságtartalmát az alperesek nem támasztották alá. Kétségtelen, hogy a közlemény külön a német érettségit nem emelte ki, de az az alperesi újságcikkben szerepelt, ezért az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában erre helyesen utalt és azt is helyesen rögzítette, hogy az újságcikk összezsúszította a tanítási szünetre vonatkozó mérlegelési javaslatot az érettségik megtartásának lehetőségével, ezért megalapozottan kötelezte az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva helyes indokaira - helybenhagyta .

Az eredménytelenül fellebbező alperesek a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni a felperesi jogi képviselő részére a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan, a 4/A. § alapján az áfára is figyelemmel megállapított munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jogra figyelemmel az Itv. 39. § (3) bekezdés c.) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése alapján felhívásra, az állam javára.

Budapest, 2010. március 4.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő